

PASILI

2/97

POSTILITON PASILAN OSASTO R.Y:N LEHTI

SISÄLMYSLUETTELO

- 3 PÄÄKIRJOITUS
- 4 PUHEENJOHTAJAN PALSTA
- 5 TYÖSTÄ JA VÄHÄN SUOJELUSTAKIN
- 6 HUOLETTOMASSA HELTEESSÄ LAPPEENRANNASSA
Olli Asikainen ja Kirsti Pentinmikko
- 10 SYÖ, JUO JA OLE ILOINEN
Mauri Saarikko
- 11 ELÄMÄNKERTAEPISODI
Erkki Kraft
- 11 ERAKON LAULU
Timo Bomb
- 12 KÄYNTI MENNEISYYDESSÄ
J.Häkä
- 16 ASLAK '96
Jorma Toivonen
- 18 ARIN RUOKAPALSTA
Ari Mälkönen
- 19 OPE ON NARTU - MINULLA ON LUKIHÄIRÄ
Lasse Keinänen
- 22 PUISTOBLUESISTA IRLANTILAISPUBIIN
Markku Immonen

Postiliiton Pasilan osasto r.y:n lehti. 12. vuosikerta. Osoite PL 25, 00231 Helsinki. Puhelin 020451-7260

PASILLI 2/97

Toimitusneuvosto:

Raimo Talvio päätoimittaja
Ari Mälkönen toimitussihteeri
Juhani Kaskimies, Lasse Keinänen, Kari Pihlaviita

Painopaikka: EDITA, Helsinki 1997

PÄÄKIRJOITUS

On loppukesä. Ilmat ovat toisten mielestä olleet kauniita ja toisten kuivia. Ammattiyhdistysrintamalla on ollut suhteellisen rauhallista, ainakin oman liittomme piirissä varsinkin nyt, kun liittokokous on pidetty ja status quo eli vallitseva asiantila on varmistettu.

Varmaankin jo lehtemme ilmestyessä organisaatiomuutokset ovat vakiintuneet ja jokainen tietää (?) paikkansa meidän suuressa yhteisessä perheessämme. Kasvottoman työnantajan ylimmät edustajat on nimetty, joten kukin meistä tietää, minkänäköinen naama sitä tällä kertaa edustaa. Meidän edustajammehan valitaan suht.koht. demokraattisesti erilaisissa äänestyksissä, mutta työnantajan edustajat määrää se itse omien intressiensä mukaisesti. Niihinhan ei taatusti demokratia kaikesta hymistelystä huolimatta kuulu. Firmammehan on osakeyhtiö, ja sellaisen tarkoituksena on saada osakkeenomistajien sijoittamalle pääomalle mahdollisimman korkea tuotto. Nurinkurisintahan Suomen Postin kohdalla on, että osakkeet omistaa valtio (eli periaatteessa me veronmaksajat), ja laitoksemme siis pitäisi parhaan kykynsä mukaan noudattaa osakkeenomistajien tahtoa. Firmassamme kuitenkin päätöksiä ei tehdä sellaisessa yhtiökokouksessa, jossa osakkeenomistajia kuunnellaan, vaan päätökset tekee elin, jota ei parhaalla tahdollakaan voida kutsua kansalaisten tahdon toteuttajaksi. Tästä on seurauksena, että toisaalta firman johto toimii oikein yrittäessään saada laitoksen tuottamaan mahdollisimman paljon, mutta toisaalta ns. kannattamattomia toimintoja karsitaan liian kalliina, joten yksityisasiakkaiden, varsinkin syrjäseudulla asuvien, palvelua on jo huononnettu ja huononnetaan edelleen. Henkilökunta saa myös kalliisti tuntea nahoissaan voiton maksimoinnin vaikutukset.

Kesä-Pasillimme on ohuempi ja kevyempi kuin edellinen, ja niin on tarkoituskin olla. Mätäkuun juttuja siinä ei kuitenkaan ole, sillä muistakin numeroista saa lukea tarpeeksi kummallista ja hirvittävää. Kukapa sitä näin kuumalla jaksaisikaan lukea mitään vakavaa tai ajatella tärkeitä asioita. Syökö kala? Riittääkö kalja? Miltähän mä näytän?; sellaisia nyt mietitään, ja se onkin oikein. Kesällä onkin parempi miettiä ihan omia juttujaan ja jättää työmurheet niiden huoleksi, jotka ne ovat keksineetkin, mutta odotapas, kunhan palaan...

Syksyyn asti voimme nauttia näillä leveysasteilla harvinaisista keleistä ja ladata itseämme niihin velvoitteisiin, joita mm. kannustava palkkaus meille asettaa. Siitä huolimatta hyvää loppukesän jatkoa kaikille.

PS. Helteestä huolimatta kirjoituksia voi kirjoittaa ja ottaa tai piirtää kuvia, jotta Pasillimme ei näivettyisi aineiston puutteen vuoksi. Lähetelkää niitä osaston toimikunnan jäsenille, luottamusmiehille tai suoraan toimitukseen viereisellä sivulla näkyvään osoitteeseen. Faksi ja modeemiyhteytemme ei vielä toimi.

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Kesä jatkuu! Hellettä on riittänyt viikosta toiseen. Tuuria oli niillä, jotka pitivät kesälomansa heinäkuussa. Itse pidin jo osan lomastani heinäkuussa. Tulipa vähän reissattua ympäri Suomea. "Visiteerasin" myös Tallinnassa ja päiväristeilyllä Ruotsissa, laivalla yli merenkurkun. Yhden viikonlopun vietin Tammisaaren kauniissa saaristossa. Aikaa jäi vielä viimeisellä lomaviikolla kylpyhuoneremontin tekemiseen ja koiran, Amandan, kanssa ulkoiluun ja lenkkeilyyn. Yllättävän nopeasti kolme viikkoa lomaa vierähtää ohi juuri kun on päässyt siihen tottumaan. Kaikki kun on niin ajallista ja rajallista lomapäivienkin suhteen.

Tätä kirjoittaessani olen jo viikon ollut työssä ja väki alkaa pikkuhiljaa palailla omilta lomiltaan postitehtaaseen ja KV-tuotantoon. Käynnissä olevissa eri projekteissa ja työryhmissä työt myös vähitellen alkavat ja hankkeet etenevät omalla painollaan. Uuden lajittelukeskuksen suunnittelu ja rakennustyöt käynnistyvät elokuun puolella. Projektin käynnistys lomien jälkeen tapahtuu kuitenkin jo heinäkuun lopulla. Koko komeus pitäisi olla valmis toukokuussa 1999.

Postikeskuksen henkilökunta koki taas jälleen kerran organisaatiomuutoksen, jossa tuotanto jaettiin kahden nimitetyn päällikön vastuulle. Elokuussa on odotettavissa alempien esimiesten valintakierros ja nimien julkistaminen. Yhtenäisen ja hallitun henkilöstöpolitiikan tarpeellisuus Pasilan postikeskuksessa on jatkossa toivottavaa. Viimeisinä aikoina edellisessä organisaatiossa se pääsi enemmän kuin vähän rönsyilemään ja oli hakoteillä. Se tulee tämänkokoisessa tehtaassa hoitaa keskitetysti ja pelisääntöjä noudattaen. Muistutan myös tehtyjen sopimuksen sitovuudesta osapuolten kesken, avointa yhteistoimintaa unohtamatta. Eräs tärkeä aikanaan pok:n johdon ja PL:n Pasilan osasto r.y:n välillä allekirjoitettu sopimus on työajan lyhentämissopimus. Sitä ei pidä mennä alemmilla esimiestasoilla räpelöimään omilla tulkinnoilla.

Uuden palkkajärjestelmän soveltaminen käytäntöön on vielä edelleenkin ontunut. Seurantaryhmän käsittelyssä olevat erimielisyydet odottavat edelleen ratkaisua. Vain osittain on KV-tuotannon palkkaryhmittelyissä löytynyt yksimielisyys; muilta osin ne ovat siellä vielä auki. Suurin osa on samoin vielä pokissakin.

Osa-aikaisten lomakorvauksissa on ilmennyt epäselvyyksiä. Pyydän kääntymään yksiköissä toimivien luottamusmiesten puoleen ko. asioissa, jotta voimme ne selvittää.

Pasilan osaston jäsenmäärä on edelleen jatkuvasti kasvussa. Tällä hetkellä se on 1591. Pasilan ja KV-tuotannon (ulkomaanpostin) luottamushenkilöt ja henkilöstöedustajat ovat mukana useissa eri projekteissa ja työryhmissä toteuttamassa yhteistyötä jäsenistömme tuella. Kehä 3:n lajittelukeskushanke kuuluu mukaan yhteistyöprojektiin, jossa vaikutamme.

Kesä jatkuu, samoin työt alueillamme. Rentouttavia ja hauskoja lomahetkiä niille, joilla lomat ovat vielä edessä. Tapaamisiin!

Hannu Sojakka

TYÖSTÄ JA VÄHÄN SUOJELUSTAKIN

Elämme postaalisesti vuoden rauhallisinta aikaa. Uusimman tutkimuksen mukaan koto-Suomessa heinäkuu on silti tilastollisesti tapaturmien vuoksi työelämässä kaikkein vaarallisinta aikaa. Uudet nuoret työntekijät, joista moni tulee ensi kertaa työelämään, muodostavat esimerkiksi melkoisen riskin, sillä heiltä puuttuu sellainen rutiini, joka on vuosien saatossa kertynyt vanhoille duunareille.

Olen saanut valmiiksi tapaturmailmoitukset kuluneelta puolivuotiskaudelta, eikä saldo ole mukavaa luettavaa. Nousua edelliseen vuoteen on tullut 10 % ja vuoteen -95 peräti yli 30 %. Eipä ole kovinkaan mairittelevaa. Meillä on ollut muutamia läheltä piti-tilanteita sekä sellaisia työtapaturmia, jotka olisivat huonommalla tuurilla voineet johtaa vakavaan pysyvään vammaan tai peräti kuolemaan. Olen myös vihoviimein päässyt katsomaan tehtaamme sairaspoissaoloja, eivätkä nekään ole kovin mukavaa luettavaa. Siellä löytyy mahdollottoman paljon todella lyhyitä poissaoloja varsinkin sellaisilla, joiden ongelmat ovat kasaantuneet jo aiemmin tiettyyn pisteeseen. Sellainen kielii yleensä työyhteisössä piilevästä pahoinvoinnista.

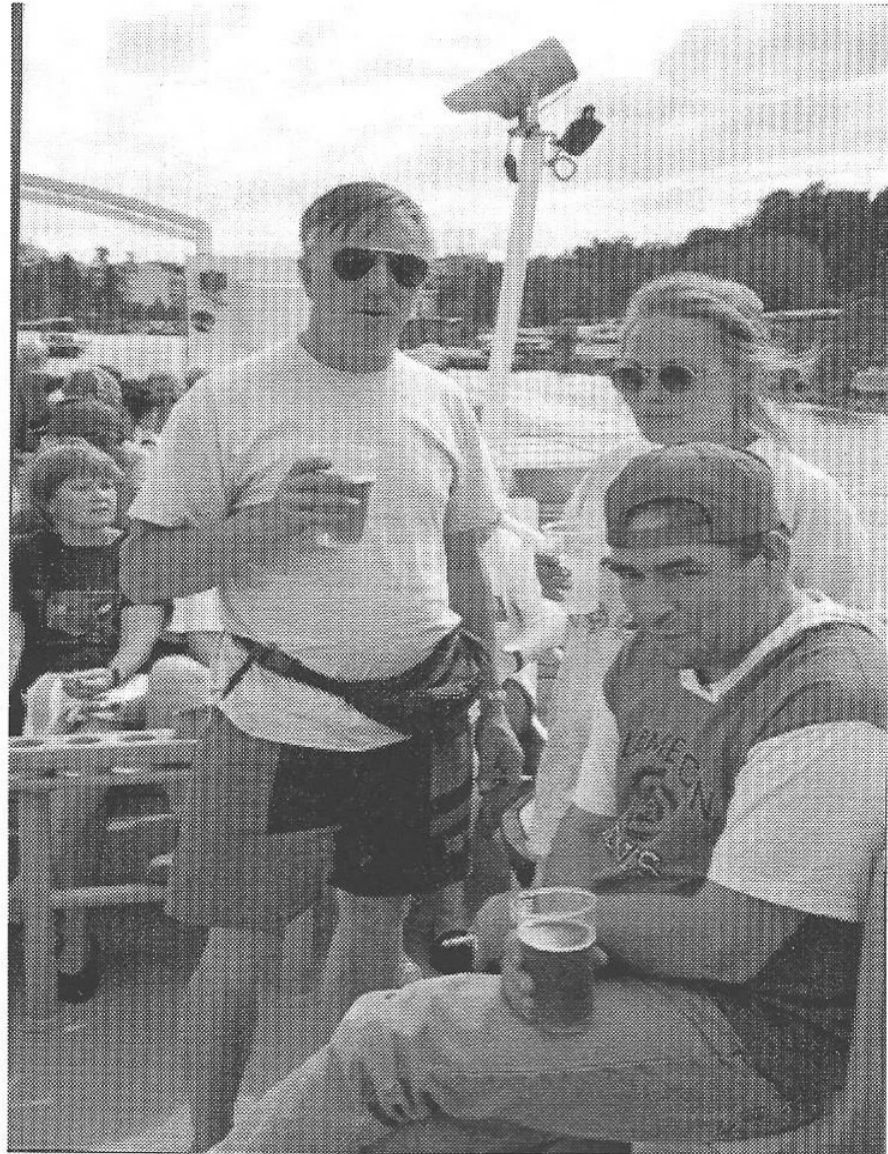
Ei kesää, ettei posti olisi negatiivisessa mielessä ollut lehtien palstoilla. Yleinen sanonta on, että ei savua ilman tulta. Olen kuullut tutuilta monta kysymystä viimeisimmästä matkatoimiston kuvastojen ihmeellisistä seikkailuista ja myöhästymisistä. Mielestäni tiedottaja on toiminut melko kömpelösti antaessaan lausunnon, jonka mukaan laitoksemme ei ole tyrinyt täydellisesti, kun tavara on uskottu meidän haltuumme emmekä ole toimittaneet sitä perille luvatussa ajassa. Mielestäni on turhaa vedota johonkin sisäiseen organisaatioon, vaan tunnustaa reilusti, että jokin mättää jossakin kunnolla. Sanotaan, että menetetty asiakas on menetetty ainiaaksi. Sellaiseenhan meillä ei ole varaa, eihän?

Raskaan pakettipostin siirtyminen Vantaalle eli ns. Voutila-hanke etenee vauhdilla, ja jo tässä kuussa alkavat soramontulla rakennustyöt. Toivottavasti henkilöstön esittämät toiveet sosiaalituloista ynnä muista työolosuhteisiin vaikuttavista tekijöistä huomioidaan heti alusta alkaen, jotta uutta ei heti tarvitsisi alkaa repiä.

Toivotan hyviä lomia niille, joilla niitä on jäljellä. Liikkukaa luonnossa ja ladatkaa akkuja pitkää syksyä varten.

Työsuojeluvaltuutettu Mikko Poutanen

Postiliiton tämän vuoden kesäpäiville Lappeenrannassa otti osaa ilahduttavan paljon pasilalaisia, ennätysmäärä. Leirintäalueen mökeissä yöpyjät lähtivät perjantaina helteisessä illassa ja hotelleihin sijoitetut lauantain aamuna viileämmässä säässä. Tunnelma yhteiskuljetuksissa on hauska, tutustuva ja jutusteleva. Pakollisia pysähtymisiäkin oli riittävästi ja asianmukaiset ostokset tuli hankittua.

Lappeenrannassa oli majoittumisen jälkeen tulojuhla, johon tultiin vähän myöhässä - Pasilasta kun ollaan. Lohikeitoksi ilmoitetun ruuan syömisen jälkeen osa väestä mittasi taitojaan pelaamalla petankkia. Tuloksista myöhemmin. Osa tutustui Lappeenrantaan ja sen ympäristöön. Kaupunkihan sijaitsee kauniisti Saimaan rannalla.

K a i k i l l e kesäpäiväläisille oli varattu parin tunnin mittainen risteily Saimaan kanavalla. Aurinkoisessa säässä oli hauska tutustua muualtatuilleisiin kesäpäiväläisiin, nauttia viileistä juomista ja katsella kanavasulkujen aukeamisen erikoista tekniikkaa. Näkymät vaihtelivat teollisuuslaitoksista maanviljelys-

ja lomamökkimaisemiin. Risteilyosuus olikin kesäpäivien parasta puolta. Iloiset ihmiset

kuvissa kertovat enemmän kuin sanat. Lappeenranta-käyntiin pakollisina kuuluvat atomit ja vedyt (lihapiirakka paikalliseen tapaan, toim. huom.) tulivat syödyiksi satamassa.

Juhlapaikaksi lappeenrantalaiset olivat valinneet entisen panimon, josta oli tehty kesäravintola. Juhlaillan ruokaa voisi moittia, mutta sanottakoon niin, että pitkä odottelu pimeässä salissa palkittiin vähällä määrällä, ruoka kun oli varsin viileää. Illan ohjelmistokaan ei ollut erityisen monipuolinen. Palkintojen jaossa Pasilan porukkaa sentään nähtiin mitaleita ja pokaalia vastaanottamassa; kunniakas 3. sija petankissa! Kun kolkko panimoravintola ei houkutellut pitkikin

illanistujaisiin, Pasilan väki jakaantui muualle. Eräät lähtivät tutustumaan eteläkarjalaiseen tanssiravintolaelämään, toiset leirintäalueelle picnicille nauttimaan lempeästä kesäyöstä.

M a j o i t u s - paikkojen väliset kuljetukset toimivat kohtuullisesti.

Enemmän tai vähemmän nukutun yön jälkeen oli yhteistilaisuutena sunnuntai-ilaksiäisjuhla hyvästely- ja kiitospuheineen. Aamun ohjelmassa oli kyykkäottelukin, mutta sen tulokset ja osanotta

jat voi lukea Postimiehestä. Paluumatkalle oli löytynyt uudempi auto, mutta paria pysähdystä ei sittenkään voitu välttää. Samalla kiitokset paluumatkan hauska seurasta ja virvotuksesta Kervisen Reinolle ja Myllymäen Pentille.

Ensi vuoden kesäpäivät pidetään Savonlinnassa; niiden järjestäjät kehua retostelivat suunnitelmistaan kanavaristeilyllä. Järjestelypainee eivät vielä näy. Toivottavasti savonlinnalaisia onnistaa säiden puolesta yhtä hyvin kuin lappeenrantalaisia.

Olli Asikainen, teksti

HIPA

Kirsti Pentinmikko, kuvat

SYÖ, JUO JA OLE ILOINEN

Kirjepostin yhdestoista koulutustilaisuus 19.4. alkoi tiiminvetäjä Timo Lampisen osuudella, jossa hän muun muassa kertoi näkemyksiään tiimistä. Puheenvuorossaan hän pääsi itse astialle, eri hierarkian keventämiseen ja vastuullisuuteen sekä esimerkiksi esimiestehtävien kierrättämiseen (asia, jonka entiset, nykyiset ja tulevat esimiehet ovat torjuneet mahdollisuutena ja vain heidän ruumiidensa yli tapahtuvana).

Jos näinkin oikeaa tietoa tiimeistä on jollakulla käsittelypäälliköistä, niin miksei hän jaa sitä vaikkapa kolleegoilleen.

Aluevastuusta jäi mieleen ainoastaan se, että työvuoro aloitetaan jostain vielä sulkematta jääneistä filiaaleista ja kotimatalla jaetaan päivän postit.

Keskipäivän ja hotelli Arthur'in lihapatojen äärestä siirryttiin ryhmätöiden pariin, jotka sitten kalvojen kera esitettiin.

Viimeisen tyhmätyön esittäjä, Kai Kaartinen kirjepostista oli tiellä paratiisiin, sillä se, joka saa ihmiset nauramaan, on sen ansainnut, sanoo Koraani.

Hänen alustuksessaan oli historian siipien havinaa. Postiveneellä mentiin satoja vuosia sitten sinne sun tänne ja varsinkin sinne.

Jännitys tiivistyi kuulijoiden joukossa kuin parhaassa jännitysnäytelmässä - päästäisiinkö itse asiaan lainkaan. Sitä ei siinä vaiheessa vielä kukaan tiennyt.

Mutta herra Kaartinen oli täydellisesti ajan hermolla. Hän loiskasi vastauskalvot valopiirripöydälle ja kehotti läsnäolijoita ne siitä huiskisvauhtia itsekukin lukemaan. Kai ei moiseen pikkuseikkaan toki itse vaivautunut.

Jännitys laukesi.

Sitten jatkui Kain oma show. Hän ehdotti jokaiselle työntekijälle omaa kummia. Olihan sellaisia jo Ruotsissa ja yliopistomaailmassa (Ruotsin posti ei tosin kelpaa esimerkiksi muuten kuin pahaksi sellaiseksi, niin paljon se on maailmalla saanut negatiivista kritiikkiä). Kummiksi valitut roikkuisivat uhrinsa hihassa muutaman kymmenen vuotta, aina vaivaksi saakka.

Kaartinen ehdotti myös joustavuutta häkkien mahdollisen tilanpuutteen helpottamiseksi. Mahdollista lisätilaa saisi liidulla lattiaan raapustamalla.

Ehdotus lienee sukua Pekka Vennamon lohkaisulle hänen ministeriaikoinaan. Joku oli ehdottanut Karjalan vuokraamista. Vennamo piti parempana kuminauhan asettamista rajalle, joka joustaisi tarpeen mukaan.

Itse Kain esityksestä sai korviinsa vain pieniä osasia, sillä salin täytti jatkuva naurun remakka. Mies oli synnyynnäinen koomikko, jota parin oluen nauttiminen siivitti.

Puheenvuoro päättyi kuten oli alkanutkin - postiveneestä. Ilman sitä meistä kukaan ei olisi ollut sillä hetkellä siinä ja nyt.

Päätyttyään esitys sai valtaiset kättentaputukset, toiset tömistelivät jalkojaan kuin norsut ja jokunen hyppi kattoon. Hotelli Arthur´in Maria Teresa-kristallikruunut helisivät.

Sen minkä lauloi
sen totta lauloi
Se koski kuulijan sydämeen.

Palaveri oli päättynyt.

Mauri Saarikko

ELÄMÄNKERTAEPISODI

Älä tallo nurmikoita,
säästä paljon kolikoita.
Älä polta tupakoita,
mene vaikka pelaan lätkää,
leiki vaikka Pekkaa, Pätkeä.

Kotimikron kanssa leiki,
susta tulee suuri sheikki.
Kuvat kertoo kuutamosta
hulluks´ tekevästä tosta.

Kohta voit sä auton ostaa,
velkataakka siitä kostaa.
Sitten pörräät sinne, tänne.

Pomo huohottaapi niskaan,
nopeammin kättä vispaa!
Kiire on ja vastuu painaa,
verenpainetauti vaivaa:
kohta täytyy hauta kaivaa!

VEIJO KRAFT

ERAKON LAULU

Erakon laulu.
Kurjen huuto aamuyössä.
Yht´äkin viiltävä hetki.
Kuinka tuonkin tunnet
muka murehtimatta, märehtimättä,
tinkien turhaan tuokiosta.

Kuitenkin
helmasta hellyyden kumpuaa toivosi,
kyynelten kastama iljanne poskillasi
haastat piinasi pöydän ääreen;
heität harmaan haarniskan harteiltasi
ja toivotat tulevan tervetulleeksi.
Kuitenkin

Voi tuota tervaskantoa!
Pihkainen, pahkainen,
pian lahoavi aikaan ja arkeen.
Silti riemunsa julkituo jälleen
katse kirkkaana alkuun ja loppuun.
Hyvin
Yksin

TIMO BOMB

KÄYNTI MENNEISYYDESSÄ

J. Häkä

Laukaus pamahti muinaisen Rooman senaatissa. Se surmasi Cassiuksen, salaliiton pääpukareista toisen.

Kokoussali hiljeni vahakabinetiksi. Caesar, murhayrityksen kohde, seiso i puhujan paikalla tikarimiesten ympäröimänä. Senaattorit tuijottivat keskeytynyttä speaktaakkelia paikalleen jähmettyneinä.

Pylväikön vaiheilla seiso i kolme oudosti pukeutunutta muukalaista.

- Mitä hemmettiä teit? Tämä ei kuulunut matkaohjelmaan, kähisi insinööri.

- Aion estää Caesarin murhan, mutisi arkeologi savuava pistooli yhä ojossa.

Ensimmäisenä näytti tointuvan Caesar. Katso i tiukasti lähintä konnaa.

- *Et tu me Brute!* (Sinäkin Brutuksen i)

- *Ante mortem te saluto!* (Kuoleman edessä sinua tervehdin) vastasi puhuteltu tikari koholla.

Caesar paljasti rintansa ottaakseen vastaan surmaiskun. Arkeologi piteli pyssyään kaksin käsin.

- Älä puutu historian kulkuun! ärähti insinööri. Pysy tänne!

- Tästä ei seuraa muuta kuin hysteriaa, hermoilin minäkin.

Arkeologi epäröi hetken. Se riitti. Tikari heilahti. Caesar lyyhistyi kokoon. Brutus kolahti lattiaan. Oli survaissut tikarin omaan rintaansa.

Sitten Caesar näki meidät. Ryhdistäytyi. Näytti haavoittuneenakin jopa ylväältä.

- *Qui estis viri alieni?* (Keitä te vieraat miehet olette?)

- *Legati Martis, defensores Caesaris!* (Marsin lähettä iäitä, Caesarin puolustajia) arkeologi vastasi jämäkästi.

- *Ave Caesar, morituri te salutant!* (Terve Caesar, kuoleman menevät sinua tervehtivät) huudahtivat salaliittolaiset.

Sitten nuo toivonsa menettä neet kapinalliset tekivät Brutuksen esimerkkiä seuraten itsemurhan.

- *Peractum est* (se siitä?), totesi joku senaattoreista ikään kuin kokouksen päätteeksi. (Senaatilla ei enää ollut päätösvaltaa.)

Tarinaa tuli nyt rauhallinen suvanto. Takautukoon se siis hetkeksi alkuvaiheisiin.

Matka menneisyyteen oli määrä toteuttaa keksijä-professorin futurosimulaattorin (hieman harhauttava nimi) avulla. Me kolme vapaaehtoista urhoa valmentauduimme tehtävään professorin luentoja kuuntelemalla. Keskustelujakin käytiin.

- Hassua kyllä me tavalliset kuolevaiset koemme aikaulottuvuuden vain tapahtumien virtana.

- Mutta mikä määrää sen virran suunnan? kysyi insinööri.

- Ehkä alkuräjähdy s. Nyt olemme vain menossa jonnekin.

- Taidan luopua tulevaisuudensuunnitelmistani, sanoin.

- Älä sentään, journalisti hyvä. On meillä sentään jonkin verran mahdollisuuksia vaikuttaa kulkeutumiseemme tässä ajan virrassa.

- Menneisyys ainakin on selvää tapahtumaa, huomautti arkeologi.

- Totta. Mutta samat lait ovat, tai olivat, sielläkin.

Professori jatkoi esitelmäänsä. Pyysi meitä painamaan kaiken tarkasti mieleemme. Pitäisiköhän siitäkin sanoa jotain? Kertoisin jos muistaisin. Edetkäämme lähtöhetkeen.

- Vielä yksi toimenpide. Paluutanne varten käynnistä n resynkronaattorin.

- Pääsemmekö takaisinkin? ivasi inssi.

- Se on toki tarkoitus. Pyydän teitä vielä toistamaan ylevät motiivinne.

- Tieteellisteknisen tutkimuksen puolesta! lausui inssi.

- Historian totuuden puolesta! hihkui arkis.

- Tutkivan turismin...eiku journalismin puolesta! julistin minäkin, pelko peräpukamissa.

- Kiitos ja näkemiin (hyvästi?)! Kohta olette antiikin Roomassa. Nyt painan häivyty s(hävitys)nappia. Heti tuon jälkeen olimme jo aivan muualla. Roomalaiset eivät nähneet meitä eivätkä matkatavaroitamme.

Inssillä ja arkiksella oli omat tutkimusvehkeensä. Minä kannoin tärkeätä monitoimilaitetta, jota sanoimme laatikoksi, ja yhteiskäyttötarvikkeita. Aineettomina haamuina meidän oli helppo hiippailla kaupungissa.

- Olemme nyt senaatissa, sanoi arkis.

- Synkromodulaattorin mukaan nyt on 15.3.44 ennen ajanlaskumme alkua, sanoi inssi.

- Hitto, tänään Caesar murhataan! parahti arkis.

Inssi käski minun antamaan yhteystieto proffalle. Pällistelin laatikon näppäimiä. Arkis antoi neuvoja. Inssi hoputti. Tein työtä käskettyä. Se aiheutti inkarnaation. Siinä yhtäkkiä seisoimme luinemme karvoinemme näkyviksi tullessa. Mitä sitten tapahtui, senhän te jo tiedättekin.

Caesar kutsui meidät kotiinsa. Arkis oli hypähtää housuistaan. Mikä kunnia päästä suuren sotapäällikön, valtiomiehen ja kirjailijan vieraaksi!

Kohtelu oli kunnioittava ja kestitys ylenpalttinen, kuten meille sodanjumalan lähettiläille kuuluikin olla.

Kuitenkin halusimme vain katsella ympärillemme. Asujemme peitoksi saimme roomalaiset toogat. Oli helpompaa tutustua katuelämään ja ihmisten tapoihin. Arkiksen avulla sain mielenkiintoisia haastatteluja. (Näistä kirjoitan, kunhan tapaan kunnan kustantajan.)

- Hyvät matkakumppanit, inssi aloitti palaverimme ehkä liiankin hienotunteisesti. Arvostan teidän kiinnostustanne kulttuuriin. Mutta täytyykö teidän aivottomien (HYH = poistettua tekstiä) tuhota koko projekti! Mistä sinä muumioiden (HYH) sen pistoolin keksit?

- Kuuluu varusteisiini. Saisinko sen takaisin?

- Ehkä. Kunhan pilkit sen Tiberistä.

Arkis ymmärsi, ettei projektipäällikölle sopinut pullikoida. Keskustelu jatkui rauhallisesti. Pohdimme tilannettamme, joka inssin mielestä näytti synkältä.

- Tänneköhän meidät haudataan? sanoin huolestuneena.

- Siitä ei sentään ole pelkoa, rauhoitti inssi. Meidät revitään kappaleiksi ja syötetään koirille, kunhan Caesar huomaa, ettei meistä ole Marsin lähettiläiksi.

- Voimme kai sentään uudelleen muuttua aineettomiksi? sanoi arkis.

- Se ohjelma toimii vain täältä poistuttaessa. Tois-
taiseksi ei ole toivoa. Jotain on nyt pielessä.

Päätimme kuitenkin nauttia Caesarin vieraanvaraisuudesta. Emme langenneet yleisten huvitusten alhaiseen irvokkuuteen. Keisarin pidoissakin pitäydyimme vain istumisen arvokkuuteen.

Caesar toipui nopeasti. Haaveili jo uusista sotaretkistä. Britannia, Germania ja ehkä myös Thule pitäisi liittää roomalaiseen kulttuuripiiriin. Helpoa. Olihan sodanjumala Mars hänen puolellaan!

Inssi taisteli laatikon kanssa. Yhteys ei ollut sujuakseen. Voimasanatkaan eivät auttaneet. Caesar tuli huoneeseen. Ryhtyi keskustelemaan arkiksen kanssa. (Vain tämä meistä kolmesta oli saanut luvan puhua kuolevaisten kanssa.)

- Kadehdin tuota jumalien kieltä. Sillä komentaisi legioonia, ihasteli sotapäällikkö.

- Se olisi liian tuhoisa väline kuolevaisille. Juppiter ei sallisi.

Mökää riitti. Inssin kiroilua ja keskustelijoiden lankunrutinaa. (Toivoin, että tuo kaikki lopulta joutaisi meidän vapautumiseemme.)

Inssin raivotessa laatikon näyttöruutu alkoi välkähdellä.

- Selitä tuolle sotahullulle, että meidän on palattava Marsin ruotuun.

Caesar näytti ymmärtävän. Kutsui meidät jäähyväisateria..e.

Ateria oli komea, muttei turhan pramea. Sopiva kompromissi jumalaisten ja kuolevaisten kesken. Caesar oli kutsunut mukaan pari ystäväänsä.

- Mitä nuo pöyhöt tuijottavat? kysyin kiusaantuneena.

- Sinulla (pluts) on kai huonot (slurp) pöytätavat, röhösi inssi.

Panet ruokaa suuhun vasemmalla kädellä, valisti arkis.

- Mitä vikaa siinä on?

- Ruokailuun käytetään oikeata kättä. Ja vasenta peräaukon pyyhkimiseen.

- Kerro niille, että olen vasenkätinen.

Vieraat nyökkäilivät hyväksyvästi. Nyt minäkin saatoin nauttia pitopöydästä.

Inssillä oli nytkin laatikko mukanaan. Sitä hän vilkuili tuon tuostakin.

- Nyt on lähdeittävä. Proffa ilmoittaa löytäneensä madonkolan.

- Täh?! kajahti meiltä duettona.

- Sillä ei ole tieteellistä nimeä. Mutta madonkolan kautta voimme pujahtaa takaisin omaan aikaamme.

- Kerro keisarille, sanoin arkikselle.

- Kiitos neuvosta, välkky. Missäs ne meidän vehkeet ovat?

- Laatikon vaikutusalueella. Ei hätää.

Arkis sorvaili Caesarille jotain selityksentapaista. Inssi paineli nappeja.

Sitten olimmekin taas keksijäproffan työhuoneessa futurossimulaattorin takaisin omaan aikaamme tempaisemina.

- Tervetuloa takaisin. Onneksi ette viipuneet kauempaa. Silti tämä oli ehkä hikisin iltapäiväni.

- Täh?! kajahti meiltä tertsettona.

- Omasta mielestänne viityitte tietysti kauemmin. Aika-akseli vaikutui. Mutta komeasti lähditte harhailemaan historian ulkopuolelle, heh heh. Oikein lähtölaukauskella.

Tarinan voisi oikeastaan lopettaa tähän. Mutta uskottavuuteni tueksi minun lienee kerrottava hieman retkemme tieteellisestä jälkipuinnista.

Proffa otti avuksi tussikynän ja suurehkon luento-lehtiön. Sanoi antavansa meille kaavamaisen, mutta kansantajuisen selityksen aikaparadoksista.

- Sanokaamme tätä historiasuoraksi ja tätä, joka sen vinosti leikkaa, harhasuoraksi... ja kuten näette, harhailunne projektiotarjo historiasuoralla voi olla näinkin lyhyt! Sen suhde teidän ajankäyttöönne on leikkauskulman kosinil

Kuuntelin mielenkiinnolla proffan selitystä. Ainakin siihen saakka, kunnes minulta pallo hukkui.

- Tämä siis selittää aikaeron. Mitä sanoo journalisti? Menikö oppi nuppiin?

- Täh? Joo... niinku tyhjää vaan.

- Hyvä. Sitten teiltä toisilta ei tarvitsekaan kysyä.

Proffa kiitteli onnistunutta retkeämme, joka tuotti paljon arvokasta tietoa. Yhteydenpitokin oli kuulemma pelannut ihmeen hyvin.

- Olisit itse saanut olla näpelöimässä laatikkoa, jupisi inssi.

- Kiitettävästi pärjäsit. Ollaan iloisia siitäkin, että takyoniaallot on todistettu toimiviksi.

- Ja historia menee uusiksi! intoili arkis.

- Tuota en usko, toppuutteli proffa.

- Olet siis huijannut meitä! Virtuaaliharhaako olet tajuntaamme tunkenut? kiukutteli arkis.

- En ole. Mutta teidän oma toimintanne johti vieraseen tapahtumakenttään.

- Niinköhän? Missä sitten ovat Caesarin antamat alkuperäiskäsikirjoitukset? Ja missä toogat? Hämärä juttu.

Niin minustakin, sanoin. Olen kadottanut viinipikarin, jonka sain Caesarilta vessapaperirullaa vastaan.

- Sinä (HYH) annoit pois viimeisen vessarullan! ärjyi inssi. Nyt minä sinut niistä. Ja vasemmalla kädellä.

Onneksi proffa ja arkis ehättivät hätiin. Tilanteen rauhoituttua proffa selitteli aika-avaruuden kummallisuuksia. Roomalaiset eivät kuulemma kokeneet asioita sellaisina kuin me. Mikä meidän kannalta kuului todellisuuteen, kuului heidän kannaltaan ns. mahdollisuuksiin. Roomalaiset ehkeivät edes havainneet meitä. Historiaan emme varmaan juuri jälkeä jättäneet.

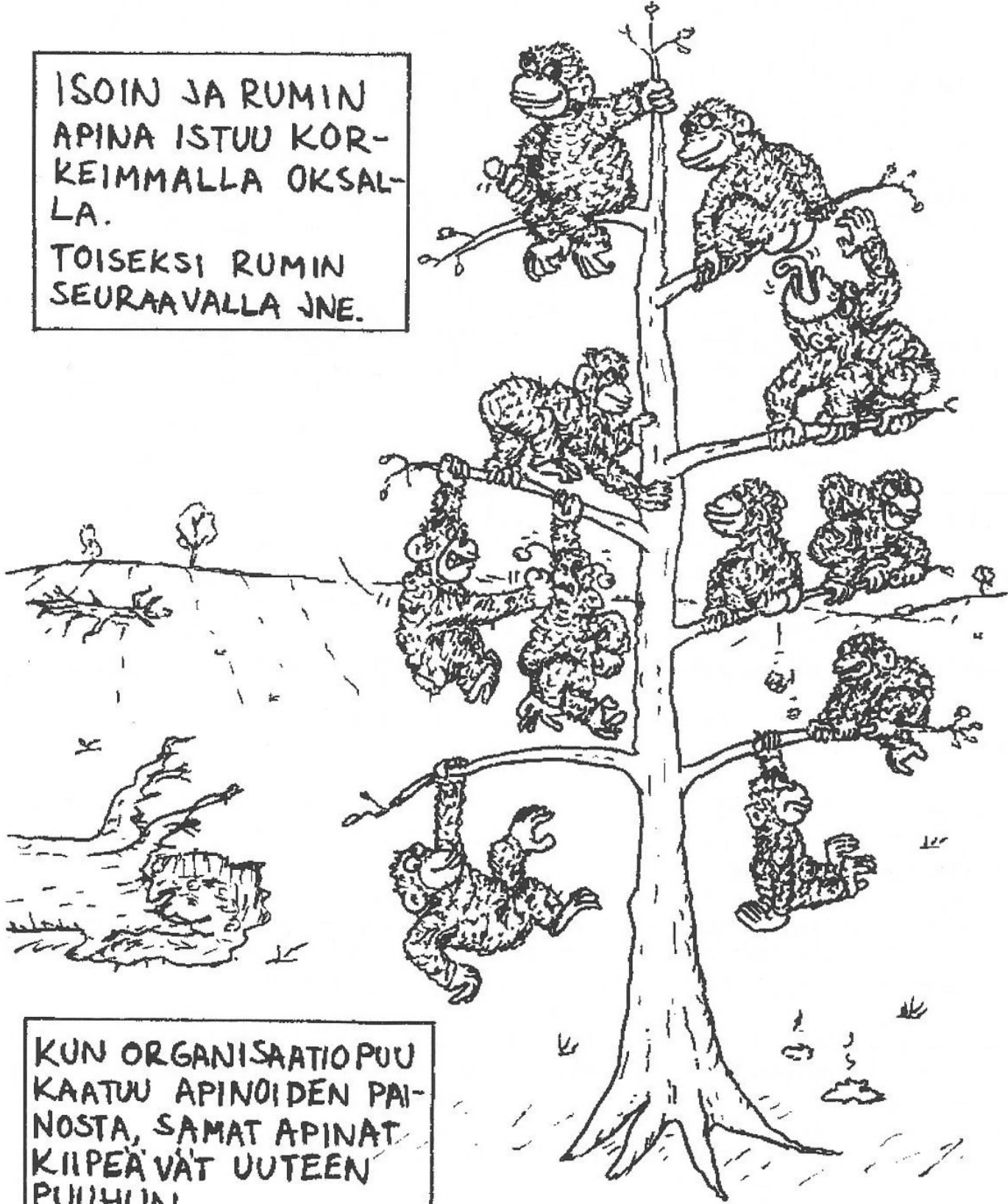
- Mikä menneisyyteen kuuluu, se sinne jäi, jatkoi proffa. Omanne saitte mukaanne, kunhan se oli laatikon vaikutuspiirissä. Tosin voitte myös rauhassa sulatella Rooman ruokaa. Onneksi on näet resiprookki-ilmiöstä aiheutuvia fysiologisia poikkeuksia...

Proffan juttelu jatkui vielä pitkään, mutten vaivaa teitä sillä enempää.

- Minun olisi kai pitänyt enemmän kuunnella kumppaneitani, inssi tilitti tuntojaan. Mikäpä olisi ollut sittenkin sen mieluisampaa kuin antaa teidän jäädä sinne menneisyyteen.

ORGANISAATIOKAAVIO

ISOIN JA RUMIN APINA ISTUU KORKEIMMALLA OKSALLA.
TOISEKSI RUMIN SEURAVALLA JNE.

KUN ORGANISAATIOPUU KAATUU APINOIDEN PAINOSTA, SAMAT APINAT KIIPEÄVÄT UUTEEN PUUHUN.

HIPA

ASLAK -96

Mikä ihmeen ASLAK -96? Joku Lapissa järjestetty tapahtuma vaiko urheilukilpailu? Ei, vaan Helsingissä pidetty KELAN kustantama kuntoutusjakso.

Tuo ASLAK-lyhenne tulee sanoista ammatillisesti syvennetty lääketieteellinen kuntoutuskurssi. Kurssiin kuuluu kolme vaihetta: ensiksi viikon mittainen valmentava jakso, sitten kahden viikon varsinainen jakso sekä vielä viikon pituinen seurantajakso tämän vuoden puolella lokakuussa.

Kurssille valitaan KELAN päätöksellä työterveyslääkärin suosituksesta. Meitä hyväksytyjä oli viisi: Risto Nyman, Risto Laitinen, Timo Tuutti, Hannu Rikberg ja Jorma Toivonen, kaikki raskaan tuotannon luisumiehiä.

Valmentava jakso alkoi 26.8.1996 Kuntoutus Orionin tiloissa Ruskeasuolla ja päättyi 30.8.1996. Varsinainen jakso alkoi 21.10.-96 ja päättyi 1.11.-96. Seurantajakso olisi tarkoitus pitää lokakuun viimeisellä viikolla kuluvana vuonna.

Mitä kaikkea ASLAK sitten piti sisällään? Aika paljon. Aivan aluksi oli perusteellinen lääkärintarkastus sekä suoritustesti. Talossa liikkumisen helpottamiseksi kurssisihteerimme Outi Virkkunen esitteli talon perinpohjaisesti, jonka jälkeen päästiin varsinaiseen asiaan eli fyysisiin suoritteisiin. Niitä meille laativat ja suorittamista valvoivat fysioterapeutit Kirsti Niskala, Ulla-Maija Heinonen, Jaana Elomaa ja Maria Serge´ef. Jotta motivaatio liikkeiden suorittamiseen säilyisi korkealla he ottivat itse osaa liikuntajaksoihin. Sitähän olikin montaa sorttia: vesijumppaa, kuntosalia, kuntopiiriä, tai-chi´tä, qigongia, kävelyretkiä luonnon helmassa ja mitähän sitä vielä muuta. Ei tule kaikki edes nyt mieleen, mutta hikoilla saatiin, sen voin vakuuttaa. Onneksi välillä otettiin suunnaksi rentoutushuone, jossa tietysti (yllätys, yllätys) rentouduttiin. Siitä vaan selälleen patjalle ja simmut kiinni rentoutuskasettia kuunnellen. Makeeta, sanon minä.

Tiedonjanon sai myös sammumaan. Se onnistui jokaviikkoisilla lääkärin kyselytunneilla. Niillä lääkärimme Maarit Gockel ja Pekka Rautanen vastasivat kaikenlaisiin kysymyksiin, joita esitimme.

Tämän lisäksi keskustelutuokiot psykologi Ann-Mari Jusin, erikoissairaanhoidaja Raili Oksmanin ja sosiaalityöntekijä Vappu Taskisen kanssa olivat erittäin antoisia. Tähän kun lisätään lääkärin pitämät luennot, niin olipahan tosi runsassisältöinen kurssi.

Runsaan tiedonsaannin vastapainoksi myös me pystyimme antamaan tietoa. Poutasen Mikko (työsuojeluvalltuutettu - lat.huom.) kävi pyynnöstämme pitämässä esitelmän Pasilan työsuojelutoiminnasta. Todella vakuuttavasti Mikko asiansa osasikin tuoda esille, täydet pinnat siitä.

Ainoa negatiivinen asia oli se, että kurssin ajalta emme saaneet palkkaa, mutta ei hätä ole tämän näköinen. KELA nimittäin maksoi kurssirahaa, joka määräytyi vuoden 1994 tulojen mukaan. Jonkin verran siinä hävisi rahallisesti, mutta toisaalta ruoat ja muu ylöspito olivat talon puolesta, niin eipä tuo nyt paljoa merkitse. Kurssin antiin verrattuna aika vähän. Jos minulta kysytään, niin suosittelen kenelle tahansa, mikäli tarjotaan mahdollisuutta mennä samalle kurssille. Oli se sen verran antoisaa.

Jorma Toivonen

Raskaan Nils-Aslakit "pääpiiskuriensa" kera. Ylh.vas. Timo Tuutti, Risto Laitinen, Jorma Toivonen ja Hannu Rikberg. Alarivi vasemmalta Ulla-Maija Heinonen, Kirsti Niskala ja Risto Nyman. Kuva: M.Poutanen

Guy Pettersson in memoriam

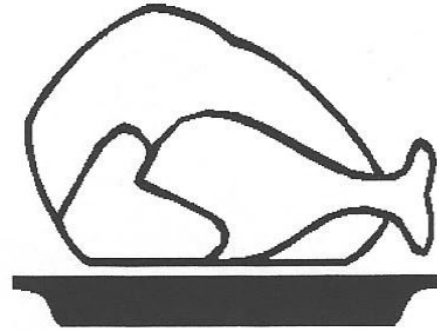
Niin kauniina alkoi kesäkuun maanantai 16. päivä, kunnes järkyttävä suruviesti tavoitti meidät. Yksi meistä on pysyvästi siirtynyt pois keskuudestamme. Sinun piti olla kanssamme kesäpäivillä pitämässä hauskaa ja tapaamassa tuttuja, mutta olit nukkunut pois jo perjantaina.

Niin monet olivat ne kerrat, kun jännitimme hevosemme juoksuja yhdessä. Niin monet olivat ne kerrat, kun pelasimme petanqueta yhdessä. Niin monet yöt ja vuodet teimme yhdessä töitä.

Onneksi sinusta jäi vahva rehti muisto. Toivomme Sinulle kevyitä multia.

Mikko ja työtoverit

ARIN RUOKAPALSTA

Pasilan ja Suomen epäsäännöllisin ruokapalsta jatkuu neljän vuoden jälkeen. Vuorossa on perinteinen painokurkku eli isoäidin kurkkusalaatti. Pasillin sarjassa salaatti kuului alunperin paistetun kanan lisäkkeeksi. Ruokaan tarvitaan:

- 1 pitkä kurkku tai 4 avomaan kurkkua
- 2 desilitraa vettä
- 1 dl väkiviinaetikkaa (10-prosenttista)
- 10 teelusikkaa sokeria
- 1-2 tl suolaa

Tehdään ensin liemi. Pane sokeri, suola, vesi ja etikka suurehkoon kulhoon ja sekoita keskenään, niin että sokeri ja suola liukenevat nesteeseen. Kurkut kuoritaan puolihuolimattomasti (vihreää saa jäädä väriksi). Sitten kurkut leikataan ohuiksi viipaleiksi (syö päätyosat jo nyt) ja ladotaan astiaan. Niiden päälle pannaan painoksi tee- tai kahvivati. Anna seistä päivä tai kaksi ja vot, valmista on. Viipaleet isolle lautaselle ja kostukkeeksi muutama loraus liemestä. Jos perinteistä salaattia haluaa modifioida nykyaikaiseen italialais-unkarilaiseen suuntaan, voi päälle sirotella ripauksen makeaa (=tavallista) paprikajauhetta; valkoinen ja vihreä ruokalajissa jo ovat.

SINIHOMEJUUSTOKASTIKE

Nyky-suomalaisen ruokakulttuurin perusta ovat erilaiset pastaruokat. Pasilli esittelee nopean ja helpon pastakastikkeen, johon ei luoja kiitos tule tippaakaan ketschuppia, sanovat koodaajat siihen mitä haluavat. Kastikkeeseen tarvitaan:

- 100-120 grammaa sinihomejuustoa (Aura tai Blue Froma ovat kyllin voimakkaita)
- 80-100 g sulatejuustoa (tyyppiä Olympia tai Koskenlaskija)
- Kahden desilitran törppö kuohukermaa
- Mustapippuria
- 3 ruokalusikkaa ruokaöljyä

Leikkaa homejuusto 1-2 cm kuutioiksi. Laita öljy pienehköön kattilaan ja sulata siihen homejuustokuutiot miedolla lämmöllä. Lisää sulatejuusto paloina ja sekoittele jonkinlaisella lastalla. Lisää kerma ja jatka sekoittelua, sillä sotku tarttuu hanakasti kattilan pohjaan. Mausta jauhetulla pippurilla. Suolaa ei tarvitse lisätä, sillä sitä on homejuustossa runsaasti. Kastikkeen keittoaika on noin 10 minuuttia, joten spaghetin (tai millaista pastaa kukin nyt käyttääkään) keittoaika on samoissa luvuissa. Satsista riittää kastiketta kahteen tai kolmeen annokseen, ahneudesta riippuen. Vietävän hyvää ja juuri sen vuoksi laihduttajalle sopimatonta.

Ope on nartu - minulla on lukihäirä

Näin varmaankin lukee jossakin peruskoulun poikienvessan seinässä. Tietysti poikien, eihän tytöt kijoittele seiiniin, eihän? Häriöt kirjoittamisessa, lukemisessa ja puheessa saattaa joskus tuntua huvittavalta, mutta saattaa asettaa häiriön omaavan henkilön noloon asemaan. Henkilö ei itse välttämättä edes tiedosta onglemaa.

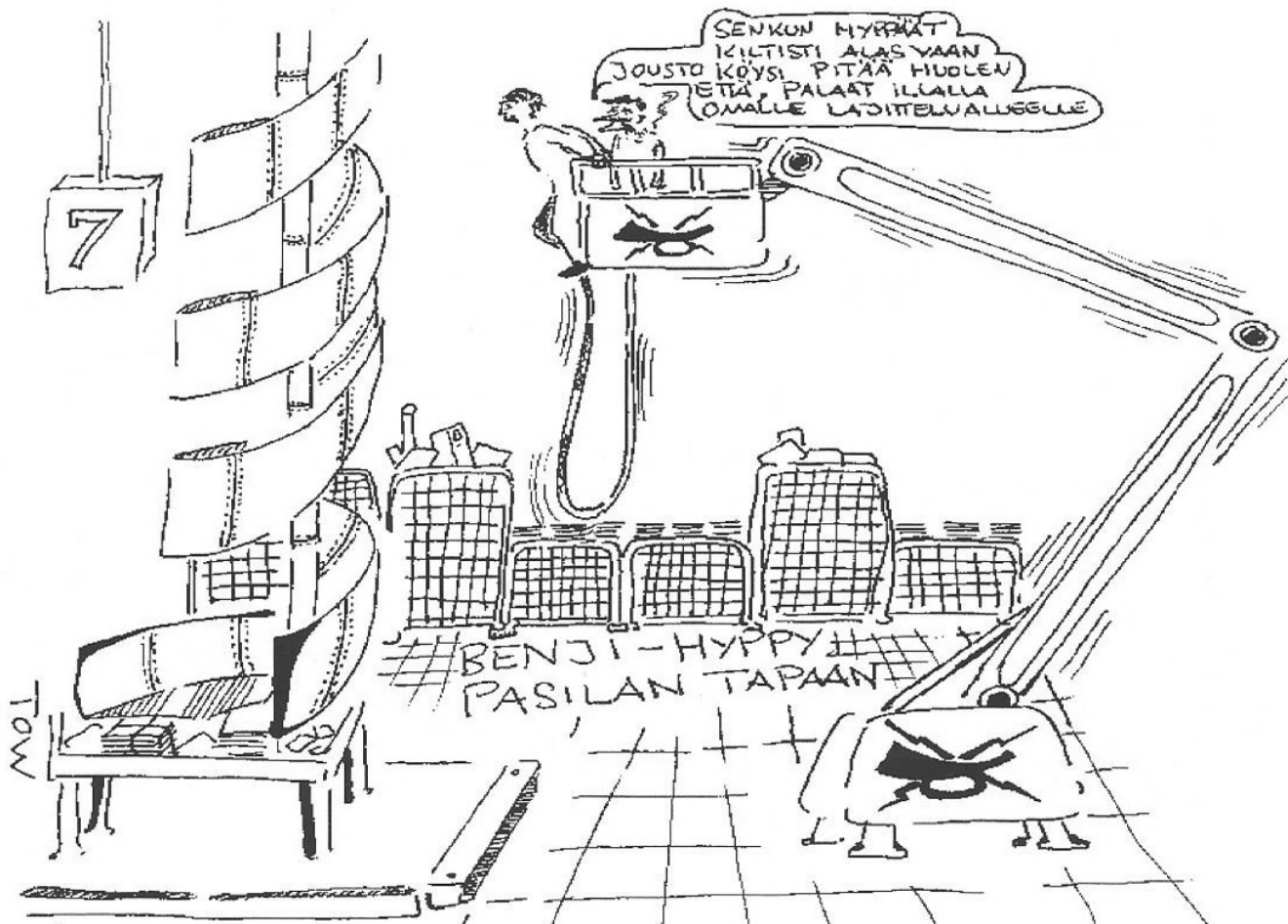
Kaapelitehtaan pihalla oli ruoho kasvanut sen verran pitkäksi, että laitospies päätti laittaa ruohonleikkurin tip-top kuntoon. Laitospies tietty laittoi tilauksen rautakauppaan uusista teristä. Eipä aikaakaan, kun rautakaupasta soitettiin jotta onkohan tämä oikein, kun tilauslistassa lukee: "2kpl RUHOLEIKKURIN TERIÄ". Sama henkilö ajoi töihin Saad -merkkisellä autolla, joka käytti biisel -polttoainetta. Leivän päälle hän laittoi ebam -juustoa ja hänen tyttärensä kävi dalettitunneilla.

Joskus oudolta tuntuva puhe ei johdu mistään viasta. Suomessa on erilaisia murteita niin paljon, että onkohan niitä kukaan koskaan laskenut. Murteet ovat rikkaus - sanotaan. Olen itse asustellut vähän siellä sun täällä ja siten saanut tutustua eri murteisiin. Joskus on ollut pahojakin ymmärrysvaikeuksia. Vai mitäs luulisitte esimerkiksi ulkomaalaisen tuumailevan, kun hän on juuri käynyt suomenkielen peruskurssin ja vastaan tulee "Turkkulaine" TPS-fani ja tokaisee: "tiäk kui pal oikke täst o paseeraamist sin hallil?" Siinä on ulkomaanelävä ihmeissään ja tajuaa lauseesta vain sanan "sin". Hän tietysti luulee, että nyt on tullut vastaan paikallinen Jehovan todistaja, joka yrittää ohjata pakanaa synnistä poijjes päin. Tai sitten hän luulee omituista vastaan tulijaa piilokameran järjestämäksi ja kysyy "Turkkulaiselt" että: "Joker?". Niinpä kuumakalle TPS-fani luulee ulkomaalaista Jokereiden kannattajaksi ja paukauttaa tätä turpiin.

Murre on murretta, mutta olen ihmetellyt mistä tulee puheeseen sana "ketä". Ketä -sanaa olen kuullut käytettävän aivan väärässä paikassa. Olenkin ihmetellyt onko sana murretta vai puhevika. Luulin, että puheviasta on kysymys, jos ketä -sanalla korvataan kuka -sana. Ajatellaan vaikka lausetta: "Ketä täällä vastaa naulakkoon jätetyistä vaatteista?" HÖH! Voisiko joku kertoa minulle minkä alueen murretta tämä "ketä" on. Oikein vastanneiden kesken arvotaan matka Ketä-Ketä -maahan.

Lasse K.

ps. Älkä Turkkulaiset vihastuko, leikkiähän tämä vain...

HIPA

HIPA

17.7.1997

KILOT KUNTOON 9/97

Työterveysasema järjestää **laihdutuskurssin**.

Kurssin tavoitteena on työkyvyn säilyminen, elämäntapojen muutos, terveydentilan paraneminen ja kunnon koheneminen oikean ravitsemuksen ja liikunnan avulla.

Kurssilaiset kokoontuvat kymmenen kertaa viikottain tämän syksyn aikana **alkaen keskiviikkona 1.10.97 klo 14**.
Jatkotapaamisia järjestetään vielä noin kuukauden välein v.1998 aikana.
(Yhteensä kokoonnutaan viitisentoista kertaa)

- Kokoontumiset** keskiviikkoisin klo 14 -16 (ellei muuta sovita)
- Kokoontumispaikka** Postikeskuksen uimalan neuvotteluhuone (ellei muuta sovita)
- Sisältöä** Kukin kurssitapaaminen koostuu sekä teoria- että liikuntaosasta. Eri kokoontumiskerroilla alustajina toimivat työterveyslääkäri, työterveyspsykologi, työfysioterapeutti tai työterveyshoitaja.
- Alkutarkastus** Ennen kurssin alkua tapaan jokaisen kurssilaisen. Silloin kartoitamme alkutilanteen ja sovimme mahdollisista alkututkimuksista.
- Osallistujat** Kurssille otetaan 12 henkilöä, joille lihavuus aiheuttaa terveysriskejä
---- keskimäärin 10 -30 kg ylipaino (BMI 28 -35) ----
Osallistujien valinta tapahtuu edellä mainitun alkutapaamisen jälkeen.
Kurssi on tarkoitettu **Medivire Postikeskuksen asiakkaille**.

Tiedustelut ja ilmoittautuminen

työterveyshoitaja Virve Pohjonen p. 020 451 7788
tiistai 19.8. klo 12 - 13.30,
keskiviikko 20.8. 12 - 13.30 ja
torstai 21.8. 12 - 13.30.

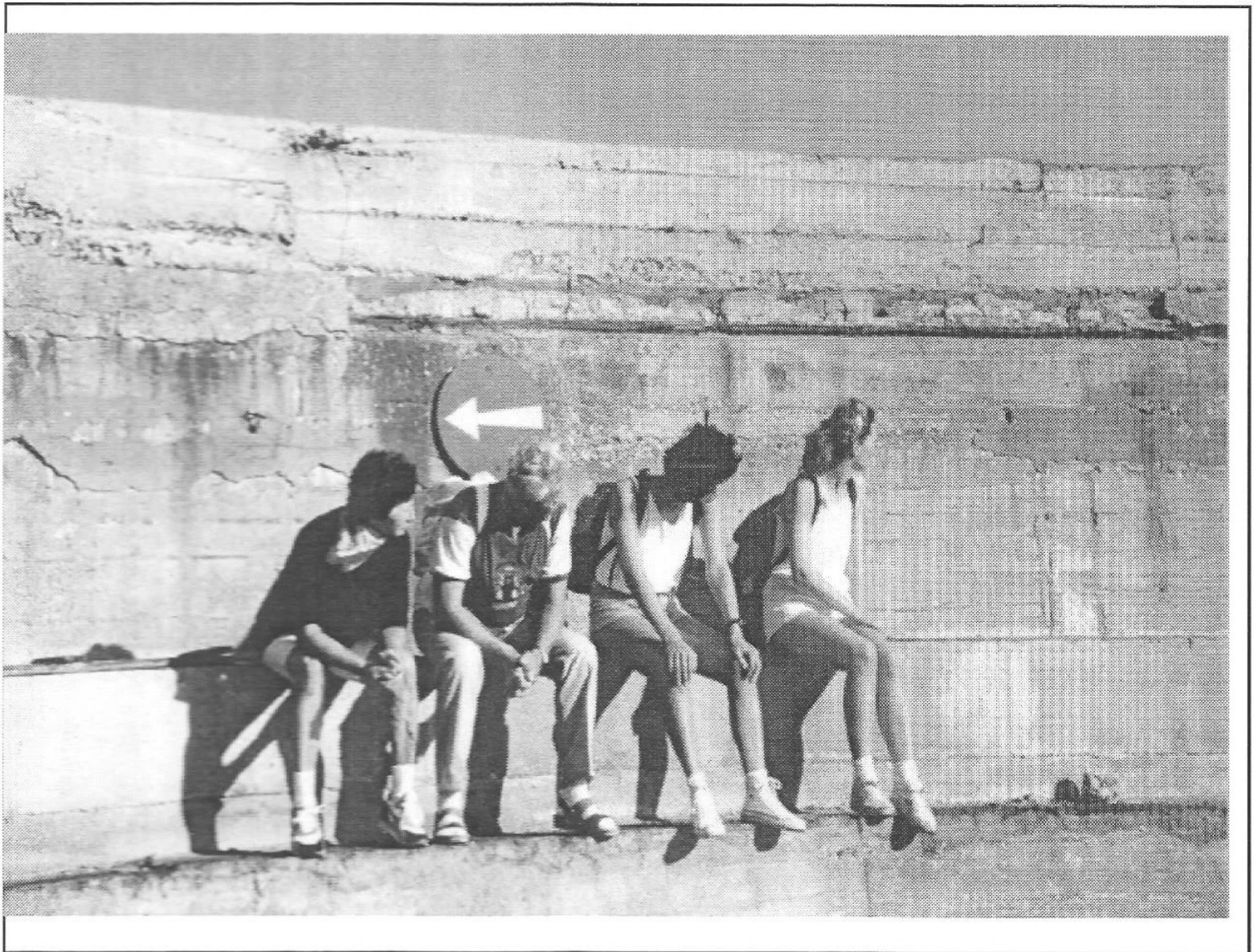
PUISTOBLUESISTA IRLANTILAISPUBIIN

Junamatka Järvenpään syvän etelän fiiliksissä. Amerikan VR:n eli Amtrakin palvelut ovat rajoitettuja ja suurin osa Etelän raiteista on tavarajunien hallussa. Nousemme siis karjankuljetusvaunuun stadissa. Kuumuus ja tungos sanoinkuvaamattomia, olemme täynnä laimeaa odotusta. Kyseessä on vähitellen perinteeksi muodostunut Tason kahvikassan eli Rick's Cafén järjestämä Puistoblues-picnic. Nyt on kolmas kerta: vuonna 95 George Thorogood, viime vuonna Lynyrd Skynyrd ja The Band, tällä kertaa Jeff Healey Band, Jimmie Vaughan, Lee Shot Williams ja Ten Years After alkuperäisessä kokoonpanossa.

Jatkoyhteydet ovat ikuinen ongelma Järvenpään asemalla, tosin vain jos siitä tekee ongelman. Vaihtoehtoina ovat käveleminen, taksi ja kymmenien metrien pituinen bussijono. Kävelemme. Puolivälissä on sopivasti kauppa kylmäkaappeineen. Kuumuus pakottaa meidät ostamaan kylmää olutta. Laukkuuni on joku jättänyt pari pulloa vuoden 85 Chateau Margaux-viiniä. Kaupan ulkopuolella soittaa yhden miehen bändi ankeassa pikkukaupunkiympäristössä.

Ihmismassat valuvat Alabaman peltojen poikki Vanhankylänniemeeseen, jossa Tuusulanjärvi näkyy luonnon muovaaman amfiteatterin taustalla. Yleisöä on yli kymmenen tuhatta. Iltapäivällä kolahtaa eniten pikkulavan Jake's Blues Band, joka on toimivaa Stevie Ray- ja Hendrix-imitointia. Jimmie Vaughanin keikka on tasapaksua perusbluesia huonolla tonella, Lee Shot Williams on soulahtava, ja viimeiset esiintyjät Jeff Healey ja Ten Years After toimivat erittäin hyvin. Ten Years Afterin aikaansaama ekstaasi pistää meidät avaamaan viinipullot -- tätä ennen on virvokkeita käyty nauttimassa olutteltassa, jonka sisälämpötila on noin +35.

Tänä vuonna ei Järvenpäässä hakata ihmisiä aidanseipäillä kuten viime vuonna. Tarkoitan tällä kilpailevia ryhmittymiä Los Bambinos ja Helvetin Mankelit. (Kaikki oli tietysti Lynyrd Skynyrdin syytä.) Kokonaisuutena Puistoblues on kuitenkin yksi siisteimmistä festareista, järjestyshäiriöitä ei ole, lapsiperheitä on paljon ja tunnelma on ensiluokkainen.

Paluumatka on lievästi sanoen ongelmallinen. Stadiin lähtevä juna tarvitsisi muutaman ihmistyöntäjän Tokion metron laitureilta -- ainoastaan Pietarin metrossa olen nähnyt tällaisen tungoksen. Emme mahdu sisään, joten odotamme terrassilla ylimääräistä bluesjunaa. Lisää bändejä! Kaisaniemenkadun Molly Malone'sissa soittaa ruotsalainen Bishop's Finger irkkumusiikkia: kolme kundia ja kaksi kimmaa. Tytöt hoitavat viulun ja hanurin. Juttelen puoliksi suomalaistuneiden emigranttienglantilaisten kanssa ja noin kolmelta päätän valua himaan. Puistobluesia on vielä yksi päivä jäljellä klubikeikkojen muodossa, joten aamulla on taas lähdettävä...

MARKKU IMMONEN

Osoitteenmuutos

POSTIMAKSU MAKSETTU

Sopimus 00530/609

Uusi osoite

Postiliiton Pasilan osasto r.y.

PL 25

00231 Helsinki

Jos muutat tai jos lehtesi tulee väärän osoitteeseen, voit käyttää yllä olevaa osoitteenmuutos-ilmoitusta. Ilmoituksesi kulkee sopimuslähetyksenä eli voit lähettää sen ilmaiseksi.

80 - LUKU

OLETPA RUSKETTUNUT!

SURFFAILIN
KOKO KESÄN.

90 - LUKU

OLETPA KALPEA!

HIPA

SURFFAILIN
KOKO KESÄN.